

altres països també, han vist que era cosa aprofitable la claror del sol i han seguit el bon costum de regir-se per l'hora d'estiu. Es dir, que allí no hauran d'encen-les llum fins una hora més tard que nosaltres, estalviant una pila de mils de milions de pessetes.

Però a Espanya, que no ens ve d'un duro, i ens agrada anar a contratemps, hem donat la raó als pagesos, no sabem pas per quina raó, i de més a més havem acordat deixar manar a la dòna, i seguim llevant-nos tard. No hi estem per aquestes innovacions de l'economia!

Nosaltres, molts dies seguirem menjant-nos l'escudella a mig coure i al cap del mes renegarem com uns alarbs, en veure el *recibo* de l'electricitat; però no ens deixem portar pels demés. Nosaltres tenim personalitat pròpia...

PLACID

La Simfònica de Madrid i el mestre Arbós

Qualques dades en respecte a aquesta notable corporació musical, ens sembla que seran acollides pels nostres lectors amb bona estima, puix que donen idea de la valor que representa la visita propera a nostra ciutat d'aital institució, quin sol anunci ha constituït ja un verdader esdeveniment.

L'Orquestra Simfònica de Madrid, va nèixer de l'antiga «Sociedad de Conciertos» d'aquella capital, i està integrada en l'actualitat per uns vuitanta professors, procedents, en sa majoria, de la selecció del professorat del Conservatori Nacional i de la Real Capella de Música. Cada un d'aquests instrumentistes és, aïlladament, un model d'entusiasme i cultura artística, un ver virtuós experimentat i de tècnica depuradíssima, que en unir-se amb sos companys, assoleix un conjunt meravellós, de sonoritats clares, d'afinació perfecta, de finísim matitzat, i flexibilitat i gràcia sorprenents. Tots ells són intèrpretes reflexius, d'acurada dicció, que saben avantposar a la materialitat de l'interpretació, l'assimilació espiritual de les essències estètiques de l'obra que executen amb disciplina tan cenyida, que ha abastat d'un dels més reputats crítics musicals alemanys una lloança tan justa com aquesta: «Es-

tic segur que en cap dels nostres regiments, no ens fora possible copsar la severíssima disciplina que revesteix a tots els professors d'aquesta maravellosa espanyola que porta el nom gloriós i universalment venerat d'Orquestra Simfònica de Madrid.»

El seu mestre, N'Enric Fernández Arbós, és fill de Madrid, i començà la seva carrera musical sots el guiatge patern, als vuit anys, estudiant desseguida el violí, de company amb Monasterio. En 1877 obtingué el primer premi en les classes de violí i harmonia al Conservatori madrileny, i assolí una subvenció de l'Infanta Isabel, per a continuar els seus estudis a l'estranger, la qual cosa efectuà desseguida, marxant a Brusel·les. On obtingué el premi d'Honor en 1879. A Berlín, fou deixeble de Joachim i més tard nomenat *Concert Maester* de l'Orquestra Filarmònica de la capital alemanya. Fou professor també del Conservatori d'Hamburg i del de Madrid. Amb Albèiz anà a Londres, tocant durant molts anys en el famós «Monday Popular», recurrent també, com a concertista de violí, amb èxits esclatants, l'Alemanya, Holanda, Bèlgica, Rússia, Portugal, Estats Units i Espanya.

En acabar aquest brillant èxode mundial, l'Orquestra Simfònica de Madrid, que fins aleshores havia estat regida

per varis directores estrangers, contractats temporalment, d'entre els quals cal esmentar Levy, Muck, Mancinelli, Weingartner i Strauss, va elegir-lo director fixo. D'aquesta data en endavant, Arbós emprà tota la seva gran energia en la formació musical de l'Orquestra, obtenint aviat un magnífic resultat. Els sis concerts anyals que donava a Madrid, abans d'ell encarregar-se de la direcció, s'augmentaren en molts al dit nombre, arribant actualment a donar-ne moltes sèries, especialment d'Abril a Juliol, en que per terme mig dona uns setanta concerts.

Vegin, doncs, els nostres llegidors, l'importància que té aquesta excelsa institució musical, classificada universalment com una de las més importants corporacions de conjunt.

En altres edicions donarem altres característiques de la gran feina artística que desenrotllen l'Orquestra i el seu notable mestre.

La festa de Corpus

La processó

El dematí, una forta plujada, que amenaçava ja tot el dia abans, feu témer que a la bella diada el mal temps hi posaria una nota desagable. Sortosament no fou així; i encara que fins a migdia grosses nuvolades corrien d'ací d'allà, mantenint l'inquietut i el dubte, a la tarda el cel es mostrà clar i diàfan, lluint el sol amb totes ses resplendors. No és d'estranyar, doncs, que des de les cinc, la gentada omplís materialment la carretera i altres carrers que devia seguir el curs de la processó, els quals apareixien ben nets i ben regats, encatífat el seu sol amb flors i paperets i lluint ses balconades domassos de les colors i robes més variades.

A l'hora anunciada, sortí la processó del temple parroquial, essent formada la comitiva religiosa al mateix estil dels anys passats. Als gonfanons i a la magnífica creu de plata de la parròquia, seguien els nens del Col·legi de Sant Josep dels Germans de les Escoles Cristianes, portant mols nens rams de flors en lloc de ciris. Seguien les velles banderes de les germandats de Sant Isidre i del Roser, i nombrós estol de la Congregació

Malalties de la Pell
Cabell i Venerianes

Doctor F. Montaña

Metge de l'Hospital de la Santa Creu
Ex-intern dels de París

GRANOLLERS

Carrer de Barcelona, 1, 2.^{on}
Diumenges, de 10 a 12

BARCELONA

Carrer de Sant Pau, 28, pral.
Tarda, de tres a cinc

Es provat

que fent ús constant del producte alimentici

Polvos PINÓS

De venda a Granollers:

Confiteria PUCHADES-Plaça de la Constitució, 18

Les gallines estan més bones

Ponen quan els ous tenen més preu

Les polles avancen l'hora de pondre

Els pollets creixen forts i sans

Els porcs no perden mai la gana

Els evita tota mena de malalties

La carn és millor : Pesen molt més